

[Krarup.]

vejende Betydning for vort Lands Økonomi, ja, for hele Folkelivets Sammensætning og Vilkaar, forstaaer man bedre den Interesse, der har knyttet sig til Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget, og man forstaaer den Spænding, hvormed Udfaldet af Behandlingen her i det høje Landsting følges i store Dele af Landbefolkningen.

Lovforslaget er undergaaet en væsentlig Forandring fra Fremsettelsen til Vedtagelsen i det andet høje Ting — efter min Mening er det dog ikke blevet bedre —, og saadan som det fremtræder nu, vil det møde berettiget Modstand i vide Kredse.

For at sige det kort, Lovforslaget angriber det hidtil godt beskyttede Princip: Ejendomsrettens Ukrænkelighed, ja, gør det i en saadan Grad, at et af vore førende Dagblade i en ledende Artikel i Gaar mindede om, at Grundlovens § 80 giver Rigsdagen Anvisning paa, hvordan der kan handles, hvis Ejendomsretten krænkes. Saa vidt skulde det dog nødigt komme.

Jeg indrømmer gerne, at der Tid efter anden vil være Brug for Jordreformer her i Landet, efterhaanden som Folketallet vokser, og jeg indrømmer gerne, at Udstykningen kan have og har en social Berettigelse, selv om den ikke altid har en nationalekonomisk Betydning, der staar i Forhold dertil. Ligeledes giver jeg gerne principielt Ordføreren for Socialdemokratiet ved Sagens Behandling i det andet høje Ting, Hr. Larsen (Bjerre), Ret, naar han siger, at det bør tilstræbes, at enhver Landejendom bliver selvstændig Virkeplads for en Familie. Det er som talt ud af mit Hjerte, men er vi enige i dette Maal, er vi desværre ikke enige om Midlerne til at naa dette Maal, idet vi ønsker, at Jordspørgsmaalet løses frivilligt, medens andre tilsyneladende ikke viger tilbage for Tvang.

Hvis dette Lovforslag vedtages, vil det fremtvinge en Udstykning, en anden Fordeling af Brugsstørrelserne, som i Øjeblikket ikke er tiltrængt. Vi maa saa skarpt, som vi kan, vende os mod de Tvangsbestemmelser, Loven anviser til Fremskaffelse af Jord til Udstykning, saa længe der er meget store Arealer i offentligt Eje, der ikke udstykkes, saa længe der kan faas Jord til Udstykning og Tillægsjord ad frivillig Vej, og saa længe en videregaaende Udstykning er problematisk.

Man skal respektere Ejerglæden, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wittrup) sagde, men respekterer man Ejerglæden for det lille Brug, synes det mig nærliggende at sige, at saa maa man ogsaa

have saa meget Storsind, at man ogsaa kan respektere Ejerglæden, naar det drejer sig om det store.

I det hele taget finder jeg det forkasteligt at jage et saadant Lovforslag gennem Rigsdagen, og det maa med de overordentlige Problemer, det fører med sig, være bedre og rigtigere at henvise en saa indgribende og gennemgribende Jordreform til indgaaende Behandling i den Landbokommission, som mit Parti i Folketinget har stillet Forslag om at nedsætte. Den skulde behandle ikke alene Jordspørgsmaalet, men ogsaa Landbrugets Driftsformer og Handelsforhold.

Ved at gennemgaa Lovforslaget i Enkeltheder bemærker man straks den paa-faldende og utiltalende Sondring mellem de forskellige Brugsstørrelser. Der er en Ret for Ejendomme paa over 35 000 Kr. i Grundbeløb og en anden Ret for dem derunder. Alene dette Forhold var nok til at afvise Lovforslaget, til at stemme imod det, men et gammelt Ord siger, at Politik er det muliges Kunst, saa der er vel Mulighed for saadanne Ændringer i Lovforslaget gennem Behandlingen her i Tinget, at det en Gang kunde vedtages enstemmigt, hvad der vilde være baade ønskeligt og sømmeligt. Jeg kan tiltræde de Bemærkninger, Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man, fremsatte lige før om, at man har et Landsting, og dette er en af de større Sager, som Tiden lægger op til det, og det vilde være saavel mig som ham kært, om vi kunde gøre det Arbejde, der tilsyneladende ikke er gjort godt nok i Folketinget.

Selve Lovens Opbygning synes mig præget af Hastværk. Jeg maa derfor tage mig Tid til at omtale forskellige af Lovforslagets Bestemmelser.

§ 1 giver mig Anledning til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke der var Grund til at indføre en Bestemmelse om en maksimal Grundværdi paa f. Eks. 5 000 Kr. pr. ha. En saadan vilde være paa sin Plads over for Gartnerier i Københavns Omegn paa Byggegrundsjord. Man burde ogsaa forsøge at faa en skarpere Opdeling mellem de Ejendomme, der noteres som Landejendomme, og dem, der noteres som Skovejendomme.

Bestemmelserne i § 2, Stk. 2, er meget skarpt formulerede, naar man tænker paa den Mekanisering, der er under Udvikling. Der burde være Mulighed for en Omlægning af hele det Spørgsmaal om Fællesskab om Inventar. Dér maa jeg igen give Venstres ærede Ordfører (Nielsen-Man) Ret, naar han taler om det, vi kan kalde Afklædning af